

Życie Sokratesa

Sokrates jako pierwszy z filozofów urodził się, nauczał i zmarł także w Atenach. Przez całe swe życie dawał dowody męstwa, odwagi, rozważli i patriotyzmu. Nie ugiął się przed obowiązkami obywatelskimi, zawsze był gotów poświęcić wszystko dla swojego kraju. Podczas wojny był dzielnym żołnierzem i walczył w imieniu Aten. W czasie pokoju natomiast był rozważnym urzędnikiem państwowym - prytanem, który dobro narodu i państwa miał za najwyższą wartość. Nie poświęcał się jednak w całości tym sprawom.

Nr	U1	U2	U3	U4	U5	U6
1	23	45	59	23	21	56
2	34	56	4	67	89	22
3	34	56	78	0	78	0
4	23	45	nb	56	56	zw
5	0	7	67	100	45	56

Najważniejsze było bowiem dla niego nauczanie i to z aż zbyt wielkim zaangażowaniem czynił przez całe życie. Nie pozostawił po sobie żadnych pism. Był innym typem filozofa - uczył przez rozmowę i zamiast stawiać tezy, które potem przekazywałyby uczniom - razem z nimi dochodził prawdy.

$$(x + a)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k a^{n-k}$$

Uczyli się u niego wybitni ludzie Aten - Ksenofont, Alcybiades, Platon, Krycjusz. Ogół ludności jednak widział w nim dziwaka - innych pouczał, sobie nie potrafiąc kupić dobrego płaszcza. Życie swe zakończył w wieku 70 lat. Został skazany na śmierć. Nie bał się śmierci, lecz jak powiedział Ksenofont - podszedł do niej z podniesionym czołem jak nikt inny.

$$(1 + x)^n = 1 + \frac{nx}{1!} + \frac{n(n-1)x^2}{2!} + \dots$$

Śmierć Sokratesa

Śmierć Sokratesa odznaczyła się wielkim piętnem. Winni jej byli przede wszystkim laicy. Filozofowie stanęli po stronie Sokratesa i bronili go w jego procesie, który jednak mimo całego ich zaangażowania został przez Sokratesa przegrany, czego skutkiem było jego stracenie. Na całym tym procesie wyładowała się wszelka opozycja dla Sokratesa. Znacznie liczniejsi od opozycji Sokratesa byli jego uczniowie.

$$x_{1,2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Dość powiedzieć, że zaliczali się do niej dwaj najwięksi praktycznie filozofowie późniejszej Grecji - Arystoteles oraz Platon, z których ten pierwszy był uczniem pośrednim, drugi bezpośrednim. Poza nimi jednak było jeszcze wielu innych, którzy wierni byli naukom Sokratesa i bronili ich jeszcze bardzo długo. Z drugiej strony, istnieli jeszcze Ci, którzy byli w części uczniami Sokratesa, w części sofistów. Przejmując od tych drugich relatywizm, często włączali do swych filozofii różne części filozofii sokratejskiej - jego etykę, moralizm, czy pojęcia. Ci jednak byli znacznie mniej ważni, ale dzieło Sokratesa przetrwało głównie w naukach Platona i Arystotelesa, którzy pielęgowali wszelkie nauki sokratejskie.

POMOC DO ZADANIA:

